Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primus intelelct[us] benedictus fruct[us] ventr[is] tui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ancilla. Hec ille. Recte igiẗ dr̃ illo͛ Lu. j. Fecit mihi dn̄s magna. q2 vicȝ fecit ꝙ ipſa eſſet mr̃ ⁊ virgo: et eiuſdẽ mr̃ ⁊ filia ⁊ ancilla.

¶ **Scõs intellectꝰ: Benedicta tu i mlierib9.** q2 bn̄dicta p̄ ceterȝ: q2 ab inſtãti tue ꝯceptõis. Itẽ bn̄dicta plus ꝯ ceteris ꝓpter ampliſſimã plenitudinẽ gratioſe ꝑfectiõis. Itẽ bn̄dicta ſine ceteris. i. ſinglari q̄daȝ bn̄dictõe q̄ nullatenꝰ ꝯuẽit ceteris rõe dn̄ice incarnatõis: q̄. ſ. in vtero tuo facta ẽ. Jdõ bn̄ tibi dicitꝰ ab eccl'ia. Benedicta filia tu a dn̄o.

¶ **Tertiꝰ intellectꝰ Benedicta tu i mlierib9:** q2 ab oĩ maledicto mulieꝝ p̄orſus exẽpta. Triplici q̄ppe maledicto fuerẽt mlieres ſubiecte ꝑ pctm̄. Primo maledicto opprobrij ſpẽaliter q̄ ad nõ ꝯcipiẽtes. Vñ dr̃ Rachel Geñ. xxx. capi. Abſtulit dn̄s opprobriũ meũ. qñ vicȝ pepe rit filiũ ſuũ ꝑmogenitũ. Et gñalr̃ q̄ ad oẽs rõne ꝑme p̄uaricatiõis ⁊ ꝑditiõis humani gñis q̄ facta eſt ꝑ feiam. Sed ab vtroqȝ iſto opprobrio fuit btã virgo exẽpta Nã vgĩtati ſue data eſt fecũditas: idõ a primo opprobrio fuit exẽpta. A ſcdõ aũt opprobrio nõ ſoluȝ fuit exẽpta/ſed ⁊ exemit euã et oẽs mlieres. Jdõ dr̃ Ber. ſup Miſſus eſt. Letare pr̄ adã: ſed magis eua mr̃ exulta. q2 ſicut fuiſtis oĩm parẽtes: ita ⁊ omniũ ꝑemptores: ⁊ qd̃ deteriꝰ eſt/ꝑus ꝑemptores q̄ȝ parẽtes. Cõſolami tñ ambo et illa amplius de q̄ malũ ortũ eſt ꝑus cꝰ opprobiũ tranſit in oẽs mlieres. Inſtat ḡ tps q̄ nũc tollatꝰ opprobiũ nec habeat vir ꝯqueſtũ apd̃ mulierẽ quẽ deo volebat pudenter ingerere di. Mlier quã dediſti mihi/dedit mihi de ligno/⁊ comedi. Propterea eua curre ad mariã: mr̃ ad filiã: filia ꝓ mr̃e rñdeat: eiꝰ opprobriũ tollat: filia pro mr̃e pr̃i ſatiſfaciat ⁊ dicat: Si vir cecidit ꝑ mulierẽ: tñ reparatꝰ eſt ẽ ꝑ eã. Reddatꝰ femia ꝓ feia: prudẽs ꝓ fatua: hũilis ꝓ ſuperba: Muta ḡ vicẽ o vir ⁊ dicas: Mlier quã dediſti mihi/dedit mihi de fructu vite q̄ fuit dulcis ſup mel ori meo: q2 in ipſo viuificaſti me. Hec ille. ¶ Scdõ fuerunt mulieres ſubiecte maledicto vicij ſiue peccati q̄ ad ꝯcipiẽtes q̄ nõ ꝯcipiũt ꝑlem niſi originali vicio fedatã. Ps. Ecce eñi in iniq̄tatib9 ꝯceptꝰ ſũ ⁊c̃. Sed ab hoc maledicto p̄orſus exẽpta eſt virgo q̄ ⁊ in ſua cõceptiõe ſcrã fuit: ⁊ ꝑlem ſcĩſſimã atqȝ diuinã ꝯcepit. Vñ Lu. j. dr̃ ei angelꝰ. Qd̃ eñ ex te naſcetꝰ ſctm̄ vocabitꝰ filiꝰ dei.

¶ Tertio ſubiecte erãt mulieres maledicto ſupplicij q̄ ad ꝑturiẽtes Geñ. iij. In triſticia paries filios. Ab hoc aũt opprobrio fuit virgo mr̃ exẽpta. q2 vt dr̃ Augꝰ. In leticia dñm parturiuit. Vere igiẗ bn̄dicta in mlierib9. i. ſm̄ Aug. plus q̄ȝ omnes mlieres q̄ vitã ⁊ bn̄dictiõeȝ viris ⁊ mulierib9 impetraſti. Diximꝰ igiẗ de ſalutatione angelica in q̄ ṽgo glioſa ſinglariter atqȝ excellẽtiſſime ꝯmendatꝰ. Ber. Que ẽ hec virgo tã nobilis: vt tã venerabilr̃ ab angelo ſaluteẗ: tã hũilis vt deſponſeẗ fabro. Diſce ḡ ab angelo ſalutare mariã. Hec ille. Si ḡ diligimꝰ mariã: veneremur eã deuotiſſime atqȝ ſepiſſime cũ oĩ reuerẽtia ſalutemus eã dicẽtes: Aue maria: grã plena: dn̄s tecũ: bn̄dicta tu in mlierib9.

Quinta ꝯmẽdatio ẽ q̄ ad ꝑlis bn̄dictionẽ: cũ dr̃: Et bn̄dictꝰ fructꝰ ventris tui. Que q̄uis ſint verba heliſabet: tñ hic addunẗ vt oñdatꝰ ṽgo ab angelis ⁊ hoib9 venerãda. Petrꝰ de alliaco. Audi o regina celi tuã gñationẽ ſalutare: bn̄dictus fructꝰ ventris tui. De cuiꝰ benedictiõis plenitudie tu q̄ȝ accepiſti cuȝ ceteris: ⁊ ſi differẽtiꝰ a ceterȝ: Tu ḡ bn̄dicta p̄ ceterȝ q2 ip̄e te p̄uenit in bn̄dictiõib9 dulcedis. Hec ille. ¶ Poſſumꝰ aũt ⁊ hãc particulã ſm̄ triplicẽ intellectũ ſeu modũ explicare.

¶ **Primus intellectꝰ Benedictus fructꝰ ventrȝ tui.** Tũ quia in ip̄o eſt oĩs bn̄dictio veritatis ⁊ grẽ. Joan. j. Vidimꝰ eũ plenũ grẽ ⁊ ṽitatis. Tũ quia ab ip̄o eſt oĩs bn̄dictio ſalutis et miſcdie. Iuxta qd̃ p̄dixerat dominꝰ Abrae Geñ. xxij. Bn̄diceñ in ſemĩe tuo oẽs gẽtes terre. Tũ quia ad ip̄m eſt ordinãda om̄is benedictio laudis ⁊ glie. Apoc. v. Sedenti in throno ⁊ agno benedictio et honor et gloria et poteſtas in ſecula ſeculoꝝ Amẽ.

¶ **Secundus intellectus Bn̄dictus fructꝰ vẽtris tui** quia ſibi de9

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN